

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobce: **X. X. X.**, narozený dne X
státní příslušnost X
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2023, č. j. OAM-465/ZA-ZA11-P09-2023,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany tak, že mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) se neuděluje.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě nejprve shrnul skutečnosti, které vyšly najevo v průběhu správního řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Mimo jiné popsal i důvody své žádosti. Konkrétně uvedl, že upozornil na nedostatečné dodržování lidských práv na Kubě, absenci svobody a svou neochotu nadále žít v diktatuře, která agresivně potírá jakékoliv projevy nesouhlasu. Dále zmínil, že svou žádost odůvodnil i humanitárními důvody, tedy nedobрым zdravotním stavem svého otce a potřebou mu pomáhat.
3. Následně žalobce namítl nepřezkoumatelnost závěrů žalovaného. K tomu konstatoval, že žalovaný měl svůj negativní postup odůvodnit odkazy na konkrétní podklady, které ho vedly k závěru, že žalobce nebude při uplatňování elementárních práv a svobod čelit v zemi původu pronásledování. To však žalovaný neučinil a odůvodnění napadeného rozhodnutí postavil toliko na tom, že žalobce nezmínil konkrétní incidenty, jež by na něj dopadaly.
4. Důvody pro podání žádosti však podle žalobce nevyplývaly ze setkání s ojedinělými incidenty, nýbrž z celkové situace v zemi původu, která nebyla v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak hodnocena. Žalovaný nijak neinterpretovat podklady založené ve spisu a neuvedl, co z těchto podkladů vyplývá. Není tedy jasné, na základě jakých podkladů uplatněné důvody odmítl. Skutečnost, že obsah podkladů se neodráží v odůvodnění napadeného rozhodnutí, pak dle názoru žalobce způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. V této souvislosti rovněž poznamenal, že vzhledem k obecné situaci na Kubě mu hrozí pronásledování, pokud by tam uplatňoval svá základní lidská práva.
5. Závěrem podané žaloby tak žalobce navrhl zdejšímu soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný v rámci vyjádření k žalobě ze dne 29. 8. 2023 nejprve stručně zrekapituloval její obsah a uvedl, že s uplatněnými námitkami nesouhlasí. Rovněž konstatoval, že při rozhodování vzal v úvahu žalobcem uvedené skutečnosti, shromáždil dostupné adekvátní informace o situaci v zemi původu a vycházel z dostatečně širokého informačního základu. Dále žalovaný poznamenal, že přijaté řešení odpovídá okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno, a že v průběhu řízení postupoval v souladu s právními normami. Odkázal také na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že snaha o legalizaci pobytu nespadá pod zákonem vymezené důvody pro udělení mezinárodní ochrany.
7. Následně žalovaný zmínil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2005, č. j. 5 Azs 125/2005-46, a zopakoval některé skutečnosti, které žalobce sdělil v průběhu pohovoru. Poukázal rovněž na to, že žalobce v průběhu správního řízení nikdy nehovořil o zdravotním stavu svého otce, což činí až v rámci podané žaloby, aby jeho azylový příběh vyhovoval zákonu o azylu.
8. Ohledně odkazu na aktuální situaci na Kubě pak žalovaný podotkl, že žalobce neuvedl vůbec žádné konkrétní potíže či incidenty, které by měl v této souvislosti na Kubě zažít. Naopak podle něj sdělil, že se státní správou neměl žádné problémy a nebyl ani trestně stíhán nebo uvězněn. K údajnému předvolání na policii žalovaný opět odkázal na napadené rozhodnutí s tím, že je značně nepravděpodobné, aby toto předvolání mělo

spojitost s účastí žalobce na protestu. Taktéž zmínil, že žalobce podal svou žádost pouze z důvodu snahy legalizovat si v České republice svůj pobyt za účelem studia. Skutečnost, že v zemi původu existuje nedemokratický režim, podle něj sama o sobě nepostačuje k závěru o důvodnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

9. Nad rámec výše uvedeného žalovaný dodal, že řádně posoudil i možnosti návratu žalobce do vlasti. V tomto ohledu odkázal na shromážděné informace o zemi původu, dle kterých nehrozí neúspěšným žadatelům o mezinárodní ochranu po návratu postih ze strany státních orgánů nebo soukromých osob. K problematice žadatelů o udělení mezinárodní ochrany z Kuby existuje podle žalovaného také bohatá a ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu. Konkrétně citoval usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2023, č. j. 10 Azs 68/2023-43.
10. Žalovaný tak závěrem svého vyjádření shrnul, že napadené rozhodnutí je dostatečně individualizované, přezkoumatelné, zákonné, věcně správné a netrpí vadami vytýkanými žalobcem. Navrhl proto zdejšímu soudu, aby podanou žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

IV. Rozhodnutí bez nařízení jednání

11. Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, jelikož žalovaný výslovně ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že na ústním jednání netrvá, a žalobce k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nevyjádřil s takovým projednáním věci svůj nesouhlas. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.

V. Obsah správního spisu

12. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
13. Žalobce podal dne 15. 4. 2023 žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž následně byl žalovaným vyzván k poskytnutí údajů k této žádosti a rovněž předvolán k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany. Údaje k podané žádosti poskytl žalobce dne 20. 4. 2023, když mimo jiné sdělil, že je narozen X ve městě X na Kubě, je státním příslušníkem X X národnosti, dorozumí se španělsky, nemá náboženské ani politické přesvědčení, není členem žádné politické strany ani politické skupiny a je svobodný a bezdětný. Jako poslední místo bydliště ve vlasti uvedl adresu ve městě X. K průběhu cesty do České republiky se vyjádřil tak, že na Kubě byl naposledy X. Letěl z Havany do Paříže a následně do Prahy. Na území České republiky vstoupil letecky dne 19. 3. 2023 a za účelem cesty měl české schengenské vízum. Předtím ve státech Evropské unie nepobýval a v České republice ani v jiných státech dosud nežádal ani o udělení mezinárodní ochrany. V jiných státech mu nebyla udělena ani žádná víza nebo povolení k pobytu. Rovněž konstatoval, že je zdravý a nemá žádné zvláštní zdravotní potřeby. Ohledně důvodů své žádosti žalobce uvedl, že v České republice žije jeho otec, který má vysoký krevní tlak a bolest kloubů. Rád by s ním zde zůstal. Také vyjádřil nespokojenost s obecnou situací na Kubě.
14. Do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany konaném dne 20. 4. 2023 za účasti tlumočnice španělského jazyka žalobce výše uvedené skutečnosti blíže rozvedl. Konkrétně sdělil, že v České republice má otce a sestru. Otec zde má trvalý pobyt a sestra přiletěla společně s ním. V zemi původu žije jeho babička, nevlastní sestra

a matka. Také potvrdil, že z Kuby vycestoval bez problémů. K dotazu ohledně nespokojenosti se situací v zemi původu uvedl, že tam neexistuje svoboda projevu a demokracie, volí se jen vybraní lidé a pokud neděláte, co je vám nařízeno, jste obětí represe. Podotkl, že v roce X se zúčastnil protestu ve městě X a policie ho kvůli tomu předvolala na stanici. Zadržen v průběhu protestu nebyl, ale asi si jej někdo mohl natočit na kameru. Na policejní stanici ještě nebyl, protože předvolání přišlo až po třech letech, kdy se již chystal vycestovat. Měl tam jít X. Předvolání bylo strohým úředním sdělením, aby se dostavil na policejní oddělení, kde se dozví, o co jde. Na dotaz, proč si předvolání spojuje s účastí na demonstraci, odpověděl, že nikdy za svůj život neměl s policií nebo státními orgány žádné problémy, takže ho nenapadá nic jiného, s čím si to spojit. Demonstrace se týkala měnové politiky, nutnosti obchodovat v amerických dolarech, nízkých platů a přidělů potravin. Následně žalobce znovu potvrdil, že ve vlasti neměl žádné problémy se státní správou, a zmínil, že v České republice chce dokončit své vzdělání a stát se zubařem. Rovněž podotkl, že je sem pozval otec, takže přijeli jako běžní turisté. Chtěl by zde legálně zůstat a vystudovat, což mu má azyl umožnit. Taktéž poznamenal, že matce se na Kubě daří dobře, a že před svým příjezdem do České republiky neviděl otce asi čtyři roky. Závěrem pohovoru již nechtěl nic uvést ani předložit žádné doklady.

15. Ve správním spisu byly dále založeny i podklady týkající se žádosti žalobce o udělení schengenského víza. V rámci pohovoru provedeného dne 1. 3. 2023 k této žádosti žalobce uvedl, že ho zve manželka jeho otce, a že se jedná o dárek. Otec pracuje jako DJ a macecha v pojišťovně. Naposledy se se zvoucí osobou viděl v září 2022. V České republice bude pobývat jeden měsíc.
16. Žalovaný si za účelem posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany opatřil i materiály obsahující informace o zemi původu žalobce. Konkrétně se jednalo o písemný materiál ze dne 12. 7. 2022 označený jako „Kuba, Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, Stav: červenec 2022“. Z tohoto písemného materiálu se mimo jiné podávají informace o politické situaci, ratifikaci vybraných mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, mučení, trestu smrti, možnosti vycestování a návratu, spolupráci s UNHCR, azylovém systému a aktivních vojenských konfliktech. Taktéž se ve správním spisu nacházel písemný materiál označený jako „Kuba, Informace MZV ČR, č.j. 103804-6/2022-LPTP ze dne 16. března 2022, k č.j. MV- 16484-2/OAM-2022 – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí“. Tento písemný materiál obsahuje informace o možnostech občanů Kuby cestovat do zahraničí, situaci občanů po návratu po dlouhodobém pobytu v zahraničí a situaci emigrantů.
17. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, k jehož převzetí byl žalobce předvolán. Ten se však k převzetí napadeného rozhodnutí dne 19. 7. 2023 nedostavil, jak vyplývá z úředního záznamu o nedostavení se k převzetí rozhodnutí v řízení o udělení mezinárodní ochrany.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem

k ustanovení § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (procedurální směrnice). Zdejší soud následně po zohlednění skutečností, které vyplynuly z obsahu správního spisu, vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu určeném žalobními body zejména z následujících ustanovení právních předpisů.

19. Podle ustanovení § 12 zákona o azylu *se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
20. Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu *se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.*
21. V podané žalobě žalobce namítal nedostatečnost a nesprávnost závěrů žalovaného týkajících se posouzení jeho žádosti z hlediska špatné situaci na Kubě v oblasti demokracie a dodržování lidských práv. Jak sám žalobce taktéž poznamenal v podané žalobě, odůvodnil svou žádost o udělení mezinárodní ochrany primárně nespokojeností s obecnou situací na Kubě, což upřesnil tak, že na Kubě není demokratické zřízení, není dodržována svoboda projevu a pokud člověk nedělá, co je mu nařízeno, je obětí represí.
22. Na tomto místě zdejší soud předesílá, že nijak nezpochybňuje problematickou situaci ohledně ochrany a dodržování lidských práv na Kubě (to ostatně nečinil ani žalovaný). Je však třeba odkázat na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které pouhá nespokojenost se stavem dodržování lidských práv v zemi původu nebo samotný původ žadatele o udělení mezinárodní ochrany ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2003, č. j. 7 Azs 13/2003-40, ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 303/2004-79, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2019, č. j. 9 Azs 414/2018-70, ze dne 9. 1. 2020, č. j. 7 Azs 168/2019-33, ze dne 23. 3. 2023, č. j. 3 Azs 298/2022-41, ze dne 25. 5. 2023, č. j. 9 Azs 57/2023-35, nebo ze dne 25. 10. 2023, č. j. 2 Azs 289/2023-28, a ve vztahu ke Kubě též žalovaným zmiňované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2023, č. j. 10 Azs 68/2023-43).
23. Je přitom především na žadateli o udělení mezinárodní ochrany, aby uvedl konkrétní skutečnosti, na základě kterých by jeho žádosti mělo být vyhověno. Není tak bez dalšího povinností správního orgánu zjišťovat (domýšlet) konkrétní žadatelem neuvedené aspekty jeho azylového příběhu a posléze k nim činit skutková zjištění (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003-59, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2018, č. j. 4 Azs 237/2017-30, či ze dne 12. 9. 2023, č. j. 4 Azs 125/2022-36). K tomu je rovněž vhodné podotknout, že žalovaný umožnil žalobci sdělit veškeré skutečnosti týkající se jeho žádosti, když jej nechal poskytnout potřebné údaje a provedl s ním též pohovor.
24. Konkrétní obavy z pronásledování vyjádřil žalobce pouze v souvislosti s předvoláním na policii z roku 2023, které spojoval se svou účastí na protirežimní demonstraci v roce

X. Přitom opakovaně potvrdil, že s policií ani s jinými státními orgány nikdy potíže neměl. Jak vyplývá z již výše citovaného ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu, je odůvodněný strach z pronásledování pro zastávání určitých politických názorů důvodem pro udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu. V tomto ohledu je také třeba poukázat na skutečnost, že rozhodování o udělení mezinárodní ochrany má podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu prospektivní povahu. Dochází tedy k posuzování nebezpečí hrozícího žadateli o udělení mezinárodní ochrany v budoucnu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1 Azs 227/2017-33, ze dne 26. 7. 2018, č. j. 7 Azs 162/2018-47, ze dne 29. 8. 2019, č. j. 9 Azs 39/2019-77, nebo ze dne 12. 6. 2020, č. j. 5 Azs 146/2018-43). Při zkoumání možnosti budoucího pronásledování ve smyslu ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu je využíván standard přiměřené pravděpodobnosti. Možnost budoucího pronásledování tak musí být reálná a nikoliv pouze hypotetická (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2018, č. j. 7 Azs 162/2018-47, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 5 Azs 207/2017-36, ze dne 19. 9. 2019, č. j. 2 Azs 401/2018-64, nebo ze dne 10. 6. 2021, č. j. 7 Azs 354/2020-31). Blíže vymezil standard přiměřené pravděpodobnosti Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006-82, v němž dovodil, že „[p]řiměřená pravděpodobnost nežádoucího důsledku návratu do země původu (...) je dána tehdy, bývá-li tento důsledek v případech obdobných případu žadatele nikoli ojedinělý. Neznamená to, že pravděpodobnost, že nežádoucí důsledek nastane, musí být nutně vyšší než pravděpodobnost, že nenastane (tzn., že test „přiměřené pravděpodobnosti“ představuje nižší důkazní standard než v civilních věcech) [tím méně to znamená, že v případě návratu do země původu musí být nastání nežádoucího důsledku prakticky jisté (tzn., že test „přiměřené pravděpodobnosti“ představuje a fortiori i nižší důkazní standard než standard „nade vší pochybnost“ v trestních věcech)], nýbrž to, že k nežádoucímu důsledku v případech obdobných případu žadatele dochází natolik často, že s ním ten, komu takový následek hrozí, musí počítat jako se vcelku běžným jevem, a nikoli jako s jevem toliko výjimečným.“

25. V projednávané věci tedy bylo na místě zkoumat, zda je alespoň přiměřeně pravděpodobné, že žalobce bude v souvislosti se zastáváním určitých politických názorů v zemi svého původu v budoucnu pronásledován. Zdejší soud však dospěl k závěru, že tomu tak není. Žalobce totiž v souvislosti se svým tvrzením o předvolání na policii neuvedl nic, co by mělo nasvědčovat nějakému přehnanému zájmu kubánských orgánů o jeho osobu v případě návratu. Předvolání mu bylo doručeno až se značným zpožděním po jeho účasti na demonstraci, se kterou toto předvolání spojoval. Toto spojení pak sám dovozoval pouze z toho, že s policií dosud jiné problémy neměl. Nadto sám potvrdil, že v průběhu demonstrace se mu nic nepříhodovalo, a neuvedl ani žádné skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že nebyl toliko prostým účastníkem demonstrace a své názory projevoval jakkoliv výrazněji. Rovněž bylo žalobci umožněno bez problémů vycestovat z vlasti (k tomu srov. kupř. bod 28 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40). V celkovém pohledu také nelze pominout, že samotné předvolání na policii, i kdyby bylo jeho důvodem zastávání určitých politických názorů, není možné samo o sobě považovat za pronásledování ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu, neboť nedosahuje intenzity závažného porušení lidských práv (přiměřeně srov. kupř. bod 50 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2021, č. j. 5 Azs 317/2020-28, či bod 16 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2019, č. j. 2 Azs 35/2019-72).

26. Žalovaný se výše zmíněnými aspekty žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dostatečně zabýval. Napadené rozhodnutí by sice jistě mohlo být odůvodněno ještě rozsáhleji či důkladněji, nicméně zdejší soud jej nepřezkoumatelným neshledal. Zejména na straně 4 napadeného rozhodnutí žalovaný přijatelně vysvětlil, proč i on dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení azylu. V jeho případě správně neshledal odůvodněný strach z pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 písm. b) zákon o azylu. S ohledem na obecnost žalobcem vyličených obav nebylo ani nijak nutné, aby žalovaný tyto obavy konkrétně vyvracel podrobnými materiály s informacemi o zemi původu. Materiály, které si o zemi původu obstaral, je proto také třeba posoudit jako dostačující.
27. Pro úplnost zdejší soud podotýká, že žalobce nijak nerozporoval hodnocení své žádosti z hlediska důvodu spočívajícího ve špatném zdravotním stavu otce. Tuto okolnost v podané žalobě pouze zmínil v rámci rekapitulace skutečností, kterými v průběhu správního řízení odůvodnil svou žádost. Uvedeného důvodu se tedy netýká žádný uplatněný žalobní bod a zdejší soud se jím proto nijak nezabýval, když ani z ničeho nevyplývá, že by v souvislosti s ním mohla být porušena zásada *non-refoulement* (k tomu srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, příp. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2023, č. j. 2 Azs 47/2023-19, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2021, č. j. 1 Azs 243/2020-65).
28. Závěrem je vhodné již pouze připomenout, že k legalizaci pobytu za účelem studia nebo soužití s rodinou na území České republiky slouží primárně instituty upravené v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (srov. kupř. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 Azs 38/2010-64, nebo bod 13 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2023, č. j. 2 Azs 141/2023-75). Snaha o legalizaci pobytu není bez dalšího relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2005, č. j. 7 Azs 187/2004-94, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2022, č. j. 2 Azs 48/2022-35, a ze dne 25. 1. 2023, č. j. 6 Azs 154/2022-34).

VII. Závěr a náklady řízení

29. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
30. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 17. dubna 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce